

Da jeg kom herind, hørte jeg en utrolig masse om lovkvalitet, fordi man har lavet meget lovsjusk, og det skulle nu være slut; man har oven i købet i dagevis holdt seminar derom. Så synes jeg, at jeg er nødt til at holde med hr. Kaj Ikast og hr. Svend Heiselberg i, at det er lovsjusk, når man på det sidste trafikudvalgsmøde, før det her skal vedtages, erfarer, at der ligger to snese spørgsmål, som ikke er blevet besvaret af ministeren.

Derfor kan jeg kun tilslutte mig, hvad hr. Kaj Ikast og hr. Svend Heiselberg siger, at det er uacceptabelt, og derfor vil Fremskridtspartiet stemme imod.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg håber ikke, jeg har bebrejdet nogen, at man har brugt forretningsordenens muligheder. I så fald vil jeg meget, meget gerne undskylde. Alle kneb gælder. Men jeg må til gengæld have lov til at afsløre det som det kneb, det er. Og det var så det, der også blev vist i Folketinget, at det var et kneb, det blev afvist af Folketingets flertal, og det er o.k.

Hvordan hr. Ole Donner synes jeg opfører mig i udvalget, synes jeg ikke, det er min opgave her at kommentere.

Men jeg vil ganske kort sige til hr. Kaj Ikast, at så vidt jeg ved, har vi ikke ændret loven på det punkt, som hr. Kaj Ikast nævner. Altså der er ikke kommet nye betingelser i forhold til, hvad der er i gældende lov. Men vi kan jo bede ministeren om at præcisere, om der er det; det er så sådan en tydeliggørelse af det. Jeg mener ikke, sådan som vi har fået det forelagt, at der er kommet nye vilkår med loven.

Og så til Venstres interesse for DSB's økonomi. Jeg synes ikke, DSB har haft specielt godt af at være udleveret kun til højresiden og har jo da i mange år beklaget, at vi ikke blev inviteret med til forhandlingerne. Vi vil gerne skaffe pengene, det ved Venstre selvfølgelig også godt, og vi vil meget gerne deltage i, hvordan de skal bruges. Og vi er altså forholdsvis sikre på, at DSB, også miljømæssigt, har bedre af at blive varetaget af Socialdemokratiet, når de laver forlig til venstre, end når de gør det til højre. Bl.a. står vi over for nogle store materielanskaffelser, som vil forbedre økonomien. Jeg tror, det er bedre, det skal forhandles til venstre i salen end til højre.

Søren Kolstrup (EL):

Kernen i den her diskussion er jo ikke spørgsmålet, om den her lov er lidt mere eller mindre kompliceret. Det afgørende spørgsmål er: Vil man have det her marked totalt liberaliseret?

Vil man, som i England, have fjernbusmarkedet mere og mere liberaliseret, så det undergraver og ødelægger jernbanevæsenet, lokalsamfund, de regionale baner? Eller vil man have det sådan, at området er reguleret, og at fjernbusser støtter banen og dermed supplerer jernbanen?

Når Enhedslisten går ind for det her forslag, er det, fordi det netop præciserer, at fjernbusser i første række skal betjene områder, hvor der ikke er tog. Det præciseres yderligere, at det skal være et succeskriterium, at busserne skal køre så meget som vel muligt i ikketogbetjente områder, at de ikke udgår fra en stationsby. Og perspektivet er, at vi får fjernbusser i det her land, der udelukkende kører i områder, hvor vi ikke har jernbanevæsen.

Det er på den baggrund, Enhedslisten kan støtte det her forslag, og vi er godt tilfredse med, at det samtidig er et opgør med den buldrende liberalisering, hvor man er med til at ødelægge det, som man egentlig har bygget op. Og pudsigt er det jo egentlig, at nogle af de her borgerlige partier, der forsvarer de regionale baner og sidebanerne, er dem, der vil en buldrende liberalisering på fjernbusområdet.

Egentlig skulle hr. Kaj Ikast og hr. Svend Heiselberg jo takke os, der i virkeligheden er med til at forsvare deres lokale baner. Men det har de åbenbart glemt i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Nu taler Enhedslisten om den buldrende liberalisering. Jeg mener, at det modsatte af det må være det Combust A/S, de repræsenterer, som fik flere hundrede millioner kroner sidste år; de fik 300 mio. kr. den anden dag.

Ministerens havde beføjelse til at sælge 25 pct. af aktierne. Nu fik man så ved en ny lov forhøjet det til 100 pct. Dét var jeg så fræk, at jeg stillede ministeren spørgsmålet: Hvor mange procent er der solgt af de 25 pct.? Ja, der var ikke solgt nogen, så det var selvfølgelig en stor fordel for ministeren, at hun nu kunne sælge 0 pct. af 100 pct. Det må så være det modsatte af buldrende liberalisering.